

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Srpanj - Kolovoz 2023

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Obećanje izbavljenja 2

Međunarodne Biblijske Studije

Bog kraljuje 14

Novo nebo i nova zemlja 16

Obnova Izraela 18

Bog će spasiti 20

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Jonine pouke 23

The Dawn - Croatian Edition
July - August 2023

First issue published December 2013

Printed in USA

Obećanje izbavljenja

*“Nato JAHVE, Bog, reče
zmiji:, ... Neprijateljstvo
ja zamećem između tebe
i žene, između roda
tvojeg i roda njezina: on
će ti glavu satirati, a ti
ćeš mu vrebati petu.”*
— 1.Mojsijeva 3 :14, 15

ČOVJEK, najsavršeniji od svih Božjih zemaljskih stvorenja i obdaren sposobnostima koje odražavaju sliku Stvoritelja, nije uspio proći jednostavan test poslušnosti kojem je bio podvrgnut. Prekršio je Božji zakon i sada mora umrijeti:

“Prah si, u prah ćeš se i vratiti.” (1.Mojsijeva 3: 19) Od tada su svi Adamovi potomci naslijedili njegovu smrtnu kaznu. Svi su rođeni nesavršeni i nesposobni se oduprijeti razaranjima bolesti. Svi naposljetku umiru, jer “plaća je grijeha smrt.”—Rimljanima 6: 23

Međutim, Bog je i dalje volio svoju zabludjelu ljudsku djecu, pa čak i kad je trebalo osuditi Adama i Evu na smrt, dao je naznaku da će biti pružena prilika za izbavljenje od kazne. Ovo obećanje izbavljenja jasno je implicirano u izjavi “zmiji” da će joj “rod” žene glavu satirati. Činilo se da je čak i ovo opskurno jamstvo našim prvim roditeljima dalo određenu nadu da će Stvoritelj izliječiti njihovu nevolju, jer kad se Šet rodio, Eva je rekla: “Bog mi dade drugo dijete mjesto Abela, koga ubi Kajin.”—1.Mojsijeva 4: 25

Eva, naravno, nije razumjela da će rod o kojem je

Bog govorio biti veliki Izbačitelj, Mesija obećanja i pro-ročanstva, i da će proći više od šest tisuća godina prije nego što će “glava” zmije biti “satrana,” ili zgnječena ovim rodom. Kako se Stvoritelj plan razvija kroz njegovu Riječ, postaje očito da će djelo izbavljenja implicirano Božjom izjavom zmiji izvršiti ni manje ni više nego moćna vlada, ili kraljevstvo, pod upravom obećana roda.

U 20. poglavlju Otkrivenja dane su nam dodatne informacije o ovom kraljevstvu i izbavljenju koje će ono donijeti čovječanstvu. Prema jamstvu koje je ovdje dano, čak i mrtvi trebaju biti vraćeni u život. Prvo, međutim, dolazi vezivanje “one stare zmije”. Stihovi 1 i 2 glase: “I vidjeh anđela: siđe s neba, ... Zgrabi Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina.” U ovim opisnim pojmovima, možemo prepoznati zmijino djelovanje u Edenu i povezati je s čovjekovim velikim protivnikom i varalicom. Zajedno s preostalim stihovima poglavlja, uvjereni smo da “žig” koji spominje Gospodin implicira potpuno izbavljenje od pošasti grijeha i smrti u koju je čovječanstvo bačeno kada ga je Sotona naveo na neposlušnost Božjem zakonu. Jasno rečeno, grijeh i smrt ne smiju trajati zauvijek.

OBEĆANJE ABRAHAMU

Abrahamu je dano šire obećanje izbavljenja. Njemu je Bog rekao: “Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.” (1.Mojsijeva 22: 18) U Novom zavjetu, ovo obećanje Abrahamu je nazvano Pavlovim “evanđeljem” [grčki: navijestiti radosnu vijest unaprijed], koji je objasnio da je Krist “potomstvo” koje će blagosloviti sve nacije. (Galaćanima 3: 8, 16) Koji je blagoslov za koji je Bog obećao da će doći svim obiteljima na zemlji kroz Abrahamovo potomstvo, koje je Krist?

Na ovo pitanje odgovara apostol Petar u Djelima apostolskim 3: 21-25. Ovaj odlomak iz Svetog pisma dio je propovijedi koju je Petar održao u kojoj je izvukao pouku iz čuda koje su upravo učinili on i Ivan—ozdravljenja čovjeka koji je bio hrom od rođenja. (vss. 1-10) On objašnjava u svojoj propovijedi da će nakon drugog Kristovog dolaska doći vrijeme opće obnove, ili “uspostave”, kako je prevedeno u našoj verziji Biblije kralja Jamesa, i da će baš kako je ovom čovjeku vraćeno zdravlje, tako će svi biti obnovljeni u razdoblju “uspostave” Božjeg plana. Zatim Petar zaključuje: “Vi ste sinovi prorokâ i Saveza koji sklopi Bog s ocima vašim govoreći Abrahamu: Potomstvom će se tvojim blagoslivljati sva plemena zemlje.”—vs. 25

JAKOVLJEVO PROROČANSTVO

Obećanje izbavljenja koje je Bog dao Abrahamu ponovljeno je njegovom sinu Izaku i unuku Jakovu. Jakov je imao dvanaest sinova, pred kraj života ih je okupio oko sebe i pojedinačno ih blagoslovio. Ti su roditeljski blagoslovi bili u obliku proročanstava. Jakov je svome sinu Judi rekao: “Judo, laviću mali! Plijenom si se, sine, udebljao; poput lava, poput lavice legao potrbuške! Tko bi ga dražiti smio? Od Jude žezlo se kraljevsko, ni palica vladalačka od nogu njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome pripada—kome će se narodi pokoriti.”—1. Mojsijeva 49: 9, 10

Ovo je proročanstvo izrekao Jakov dok je živio u Egiptu, a to odražava spominjanje ležećeg lava. U Egiptu je u to vrijeme polagano kraljevsko pravo faraona na vladanje bilo simbolizirano ležećim lavom. Korištenjem ovog simbola Jakov je u svom proročanstvu govorio da “žezlo”, pravo vladanja što se tiče Božjih obećanja, pripada njegovom sinu Judi, i da će se u dogledno vrijeme

roditi potomak, ili potomstvo Judino čije će ime biti Šilo (onaj kome to pripada). Njemu bi ljudi svijeta bili okupljeni u svoje vrijeme; to jest, kroz Šilo bi sve obitelji na zemlji bile blagoslovljene.

Ime “Šilo” znači spokojan ili miroljubiv. To je jedan od naslova u Starom zavjetu koji se dodjeljuje Kristu Mesiji i sugerira da će ovaj obećani izbavitelj biti mirotvorac. Doista, Krist neće samo uspostaviti mir među ljudima i narodima, nego će također biti mirotvorac između Boga i čovječanstva, obnavljajući sklad koji je postojao prije nego što je čovjek prekršio božanski zakon. U jednom od značajnih proročanstava o Isusovom rođenju on se naziva “Knezom mironosnim”, a mi smo uvjereni da “nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja.”—Izaija 9: 6, 7

U ovom istom proročanstvu obaviješteni smo da je Knezu mira “na plećima vlast”. Ovo je vlast nad kojom Šilo, mironosac, drži žezlo, odnosno pravo vladanja. To je Mesijansko kraljevstvo, a u Miheju 4: 1-4 ono je predstavljeno pod simbolom gore—”gore Doma JAHVINA”. Uvjereni smo da će na ovoj gori, ili kraljevstvu, ljudi spoznati Božje putove. Nakon toga, oni će “svoje mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove” i neće se više učiti ratu.

OSTALI BLAGOSLOVI KRALJEVSTVA

U Izaiji 25: 6-9 Gospodin nam daje još jedno obećanje koje opisuje blagoslove koji će doći do ljudi na njegovoj “gori”, Mesijanskom kraljevstvu. Jedan od tih blagoslova bit će uništenje smrti. Gospodin će “uništiti smrt zasvagda”, glasi obećanje, i “suzu će sa svakog lica otrti”. Još jedan blagoslov koji će doprijeti do čovječanstva kroz Kristovo kraljevstvo opisan je kao raskidanje “zastora što zastiraše sve narode”. Ovo je “zastor” ili veo

praznovjerja i nesporazuma koji se odnosi na Boga i njegovu svrhu punu ljubavi u stvaranju čovjeka, i njegov plan da ga vrati u život.

Uključene u ovaj “zastor” koji je Božju istinu sakrio od ljudi, su sve teorije koje obeščašćuju Boga proizašle iz Sotonine laži Evi: “ Ne, nećete umrijeti!” (1.Mojsijeva 3: 4) Većini je bilo drago povjerovati da “nema smrti”. Ipak, zahvaljujemo Bogu što će ova zamagljujuća laž, zajedno sa svim drugim lažnim predodžbama koje je Sotona utkao u “zastor” i “bacio na ljude”, biti uklonjena.

KISELO GROŽĐE GRIJEHA

Još jedno vrlo zanimljivo i umirujuće obećanje o izbjavljenju od posljedica istočnog grijeha nalazi se u Jeremiji 31: 29, 30. Ovaj odlomak glasi: “U one dane neće se više govoriti: ‘Oci jedoše kiselo grožđe, a sinovima zubi trnu.’ Nego će svatko umrijeti zbog vlastite krivice. I onomu koji bude jeo kiselo grožđe zubi će trnuti.” Pouka je ovdje očita. Otac Adam bio je taj koji je jeo prvotno “kiselo grožđe” grijeha. Rezultat je prenesen na cijeli ljudski rod. Svi su patili zbog ovog čina neposluha; svi su umrli ili umiru.

Međutim, to će se promijeniti, uvjerava nas Gospodin. “U one dane”, kada obećano Abrahamovo potomstvo bude vladalo kao “Knez mironosni”, on će također dijeliti blagoslove zdravlja i života. To će biti moguće jer je Isus zauzeo mjesto grešnika u smrti, a tijekom svoje vladavine ponudit će svakom pojedincu ljudske rase priliku da bude poslušan i i da živi. Ljudi više neće umirati zbog Adamova grijeha. Ako uopće umru, to će biti zato što su pojedinačno jeli “kiselo grožđe” grijeha. Tijekom “vremena obnove svega”, objašnjava Petar, život će izgubiti samo oni s punim znanjem koji namjerno budu

KRIST JE ROĐEN

Isusovo rođenje potvrdilo je istinitost proročkog svjedočanstva o dolasku izbavitelja i postavilo pozornicu za buduća jamstva kao što je navedeno u prethodnim riječima apostola Petra. Anđeo je u naviještanju Isusova rođenja rekao: “Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj—Krist, Gospodin. ... I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći: ‘Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!’”—Luka 2: 10-14

Izraz: “Danas vam se rodio” označava bitnu razliku između ove anđeoske najave i obećanja koja je Stvoritelj prethodno dao preko svetih proroka. Ta su se obećanja i proročanstva sada počela ispunjavati. Jedno od proročanstava identificiralo je grad u kojem će se roditi obećani vladar. To je trebao biti Betlehem, drevni “grad Davidov”. (Mihej 5: 2; Luka 2: 4) Kada je anđeo navijestio Isusovo rođenje, posebno je skrenuo pozornost na to, rekavši da je Spasitelj rođen “danas” u gradu Davidovu. Sva Božja obećanja, počevši od njegove izjave u Edenu da će zmijina glava biti satrta od potomstva žene, implicirala su nadolazeće izbavljenje od smrti. Sada je anđeo to potvrdio. Onaj koji je rođen u Betlehemu trebao je biti Isus Krist, Spasitelj i Mesija obećanja.

Bio je to dramatičan trenutak za one pastire na Judejskim brdima kojima je anđeo navijestio rođenje Spasitelja. Rečeno nam je da se odjednom mnoštvo nebeske vojske pridružilo anđelu, hvaleći i slaveći Boga, objavljujući “na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim”. Ova nebeska vojska anđela vjerno je služila Bogu mnoga stoljeća tijekom kojih je on davao svoja obećanja o dolazećem

potomstvu koje će blagosloviti ljude. Nisu razumjeli dublji smisao tih obećanja, ali su znali da su to bili izrazi Božje dobre volje prema njegovim palim ljudskim stvorenjima. Kako su radosno, dakle, morali naviještati Isusovo rođenje, znajući da je ono očitovanje ove prorečene dobre volje i početak ispunjenja Božjih obećanja!

ISUSOVA SLUŽBA

Isus je započeo svoju službu u dobi od trideset godina. (Luka 3: 21-23) Bila je to služba koja je u potpunosti bila u skladu s proročkim svjedočanstvom o njemu. Čitamo da je “zaredao obilaziti gradom i selom propovijedajući i navješćujući evanđelje o kraljevstvu Božjemu.” (Luka 8: 1) Ova radosna vijest, rekao je anđeo pri njegovu rođenju, trebala je biti “za sav narod”. Stvoritelj je poslao Spasitelja i pobrinuo se za uspostavu kraljevstva u dogledno vrijeme kroz koje će blagoslovi spasenja od grijeha, bolesti i smrti doći do ljudi.

Isusovim sljedbenicima nije odmah postalo jasno da njegovo kraljevstvo neće odmah biti uspostavljeno. Tek su kasnije shvatili da je bilo potrebno da Spasitelj umre za one koje je došao spasiti prije nego što budu trajno oslobođeni od bolesti i smrti. Doista, najavio im je da će dati svoje tijelo “za život svijeta”. Međutim, iz te izjave nisu shvatili da će on umrijeti kao čovjek u zamjenu ili kao otkupnina, za izgubljeni Adamov život i za cijeli ljudski rod.—Ivan 6: 51; 1.Korinćanima 15: 21, 22, 45; 1. Timoteju 2: 3-6

Njegovih dvanaest izabраниh apostola bilo je s Isusom dok je “propovijedao i objavljuvao” radosnu vijest o kraljevstvu. Svjedočili su njegovim čudima iscjeljivanja bolesnih, čišćenja gubavaca, istjerivanja đavola, pa čak i oživljavanja mrtvih. Ne može ih se kriviti što su pretpostavili da je to bio početak stvarnog prorečenog djela

izbavljenja i da će njegovo kraljevstvo biti neposredno uspostavljeno sa svojim blagoslovima zdravlja i života proširenim na “sve obitelji na zemlji” kao što je Bog obećao da će biti učinjeno kroz Mesiju, obećano potomstvo.

Isusovi učenici u to vrijeme nisu shvatili da su veličanstvena čuda koja je činio bila namijenjena samo kao prikaz plana izbavljenja svijeta i blagoslova za koji su mislili da počinje tada. Oni još nisu razumjeli da ovi blagoslovi moraju čekati ostvarenje drugih nakana Stvoriteljeve velike namjere za izbavljenje čovječanstva. Još uvijek je veličanstvena istina da će u Božje vrijeme sljepačke oči progledati, uši gluhih otvoriti, hromi će skakati k'o jelen, njemakov će jezik klicati; i nitko od ljudi neće reći: “Bolestan sam.”—Izaija 35: 5, 6; 33: 24

U to vrijeme probudit će se oni koji “snivaju u prahu zemaljinu”. (Daniel 12: 2) Smrtna presuda: “Prah si, u prah ćeš se i vratiti,” bit će poništena žrtvenom smrću Spasitelja. (1.Mojsijeva 3: 19) Ta presuda više neće biti učinkovita protiv milijardi koji su dugo bili zaključani u velikom zatvoru smrti, jer će svi biti pozvani iz groba.—Ivan 5: 28, 29; Djela apostolska 24: 15

NEMA VIŠE PROKLETSTVA

U Otkrivenju 22, posljednjem poglavlju Biblije, imamo nadu u izbavljenje kroz Isusa i kraljevstvo koje nam je predstavljeno u smislenom simboličnom jeziku. Prvo, vidimo prijestolje, “prijestolje Božje i Jaganjčevo”. (vs. 1) Prijestolje simbolizira kraljevstvo. Isus i njegovi učenici tako su vjerno propovijedali radosnu vijest o uspostavi ovog kraljevstva. Janje je simbol Isusa i njegove žrtve u ime čovječanstva. Tako nam je pokazano da će Božji obećani blagoslovi života stići do čovječanstva posredstvom božanske vladavine, biti dostupni kroz smrt

“Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta.”—Ivan 1: 29

Ovi obećani blagoslovi prikazani su kroz “rijeku vode života, bistru kao prozirac: izvire iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva”, koja teče s “prijestolja Božjeg i Jaganjčevog”. “Posred gradskoga trga, s obje strane rijeke, stablo života što rodi dvanaest puta, svakog mjeseca svoj rod. A lišće stabla za zdravlje je narodima.” (Otkrivenje 22: 1, 2) Ovaj jezik vraća naše misli natrag u Postanak, kada su Adam i Eva bili protjerani iz Edenskog vrta kako bi bili spriječeni da jedu sa stable života i žive vječno. (1.Mojsijeva 3: 23, 24) U Mesijanskom kraljevstvu život će ponovno biti dostupan, ne samo Adamu i Evi, već cijelom čovječanstvu.

Otkrivenje 22: 3 objavljuje: “Neće više biti prokletstva.” Strašno je prokletstvo leglo na čovječanstvo—prokletstvo grijeha i smrti. Čak je i zemlja bila prokleta kada su naši prvi roditelji zgriješili. (1.Mojsijeva 3: 17) Ova su prokletstva pokvarila mir i sreću čovječanstva. Nitko ih se nije oslobodio. Svi umiru zbog Adamova prijestupa. Međutim, Bog je volio rasu izgubljenih i umirućih grešnika i dao je Spasitelja, potomstvo obećanja, koji je kao Janje dao svoj život u žrtvu kao cijenu otkupljenja. Sada, ovdje u ovom posljednjem poglavlju Biblije, uvjereni smo da će s prijestolja Božjeg i Jaganjčevog, “voda života, bistra kao prozirac,” poteći prema cijelom čovječanstvu. Svi će biti pozvani piti ovu životvornu vodu. “Dođi...” riječ će izaći i “zahvati vode života zabavljajući!”—Otkrivenje 22: 17

VEĆE POTOMSTVO

Usmjerili smo pozornost na Isusa kao obećano potomstvo blagoslova, onoga koji će zmiji satrti glavu. Svakako, treba mu odati svaku čast za mjesto koje mu je

Stvoritelj dodijelio u božanskom planu izbavljenja ljudskog roda od grijeha i smrti. Međutim, Sveto pismo ističe da će Isus imati suradnike u svom djelu vladanja i blagoslivljanja naroda. To otkriva apostol Pavao. Nakon što nam je u Galaćanima 3: 16 rekao da je Isus obećano Abrahamovo potomstvo po kojem će ljudi biti blagoslovljeni, on dalje objašnjava, govoreći: “Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.”—Galaćanima 3: 27-29

Postoje mnogi tekstovi Svetog pisma koji potvrđuju ovu tvrdnju. Pavao je napisao da će oni koji trpe i umru s Isusom živjeti i kraljevati s njim. (2.Timoteju 2: 11, 12) Ova skupina vjernih Učiteljevih sljedbenika također je prepoznata u Otkrivenju 20: 4, 6, i ovdje nam je rečeno da će živjeti i vladati s Kristom tisuću godina. Kako bi mogli živjeti i kraljevati s Kristom, izvedeni su iz smrti u ono što Sveto pismo opisuje kao “prvo uskrsnuće”.

MISTERIJ

Činjenicu da će obećani Mesija imati pomoćnike koji dijele njegovo mesijansko ime i slavu Gospodin je držao u tajnosti kroz sva razdoblja prije prvog Isusova dolaska. Pišući vjernicima Kološanima, apostol Pavao je rekao: “Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave!”—Kološanima 1: 27

U 1. poslanici Korinćanima 12: 12-27 Pavao koristi ljudsko tijelo da ilustrira odnos između Isusa i onih koji su s njim povezani u mesijanskom uređenju. U ovom prikazu Isus je Glava, a njegovi vjerni sljedbenici udovi su njegova tijela. Jedna od glavnih točaka pouke iznesene u ovom poglavlju jest, kako to Pavao navodi u stihu 27: “Vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi.” Kao što smo vidjeli, Krist je potomstvo koje je Bog prorekao u

Edenu kada je rekao da će ženino potomstvo satrti zmijinu glavu, a apostol Pavao je napisao: “Bog mira satrt će ubrzo Sotonu pod vašim nogama.”—Rimljanima 16: 20

Isusovi prvi učenici vjerovali su da je on obećani Mesija i da će uspostaviti svoje kraljevstvo u svom Prvom dolasku. Tek nakon što su bili prosvijetljeni Duhom Svetim na Pedeseticu, shvatili su da će prije nego što bude moguće uspostaviti kraljevstvo, oni koji će biti povezani s Isusom kao vladari u tom kraljevstvu morati biti pozvani iz svijeta, ispitani i na drugi način pripremljeni za svoj uzvišen položaj uz Isusa u njegovom kraljevstvu.

Ova priprema udova Kristova tijela bila je djelo Gospodnje na zemlji kroz stoljeća od Isusove smrti i uskrsnuća. To je uglavnom postignuto propovijedanjem Kristova evanđelja. Samo Evanđelje sadrži poziv onima koji čuju i vjeruju da uzmu svoj križ i slijede Učitelja u žrtvenu smrt. (Matej 16: 24) Isus je ovlastio svoje sljedbenike da idu po cijelom svijetu i propovijedaju Evanđelje, a tu su zadaću izvršavali vjernici svake generacije.—Matej 28: 19, 20; Djela apostolska 1: 8

DUHOVNA NADA

Čovjekovo izbavljenje od grijeha i smrti djelovanjem Kristovog kraljevstva dovest će do ponovnog oživljavanja čovječanstva kao savršenih ljudi ovdje na zemlji. To je u skladu s izvornim naumom Stvoritelja. Međutim, oni koji se osposobe tijekom ovog sadašnjeg Evanđeoskog doba kroz poslušnost i žrtvu da žive i vladaju s Kristom u njegovom kraljevstvu, primit će duhovnu ili nebesku nagradu. Isus reče svojim učenicima: “Idem pripremiti vam mjesto. Kad odem, ... ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.”—Ivan 14: 2, 3

Isus je svoje obećanje u stihu 2 da će “pripremiti mjesto” za svoje sljedbenike prethodio izjavom: “U domu

Oca moga ima mnogo stanova: da nije tako, rekao bih vam.” Isus nije obećao ove postojeće stanove svojim sljedbenicima, ali je rekao da će otići pripremiti mjesto za njih. Što se tiče stanova, on je jednostavno primijetio da su već postojali u “domu” njegova Oca. Čini se razumnim zaključiti da je Očev dom cijeli svemir. Sve to pripada njemu i sve je njegova oblast. U toj oblasti nalaze se razni stanovi ili mjesta stanovanja—razine postojanja ili sfere života.

Zemlja je jedna od tih sfera života. To je ona u kojoj je Bog zamislio da njegova ljudska stvorenja provedu vječnost—”dom” kojeg je Bog stvorio za čovjeka. Nadalje, “nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za obitavanje”. (Izaija 45: 18) Međutim, kao što je Isus obećao svojim učenicima, otišao je da im pripravi mjesto. Mnogo je rečeno u Bibliji o ovom mjestu. Nejasno je prorečeno u Starom zavjetu, a opisano u Novom zavjetu kao “baština neraspadljiva i neokaljana, neuvela, pohranjena na nebu”. Za one za koje je ovo mjesto pripremljeno kaže se da su “sudionici nebeskog poziva.”—1.Petrova 1: 4; Hebrejima 3: 1

U našem proučavanju Biblije bitno je imati na umu da su njena nebeska obećanja upućena samo Isusovim sljedbenicima u sadašnjem dobu—“malom stadu”. (Luka 12: 32) Ovi sljedbenici trebaju biti povezani s Isusom u velikom djelu obnove cijelog čovječanstva za život na Zemlji u nadolazećem Mesijanskom kraljevstvu. Imajući na umu ovu razliku, pronaći ćemo sklad u mnogim divnim obećanjima svete Riječi. Radujemo se dok iščekujemo izbavljenje čovječanstva od grijeha, smrti i svih mnogih srodnih problema i poteškoća koje muče ljudsku rasu tisućama godina. To će se, kao što smo vidjeli, postići kroz obećano potomstvo, koje će vezati i konačno uništiti Sotonu i blagosloviti “sve obitelji na zemlji”. Radujmo se obećanju i vjerojatnosti izbavljenja Božje ljudske kreacije! ■

Bog kraljuje

Ključni stih: “Kako su
ljupke po gorama noge
glasonoše radosti koji
oglašava mir, nosi sreću, i
spasenje naviješta, govoreć
Sionu: ‘Bog tvoj
kraljuje!’”
— *Izaija 52: 7*

Izabrani tekstovi:
Izaija 52: 1-12

MNOGA IZAIJINA proročanstva, osim što se odnose na njegovo vrijeme, imaju i dodatna ispunjenja; kao što su tijekom Isusove zemaljske službe, pri njegovom drugom dolasku ili buduće provedbe u slavnom Božjem kraljevstvu. Za ovu lekciju u 52. poglavlju Izaije, razmotrit ćemo njegovu buduću

provedbu na istinski Izrael, kojeg Jahve naziva “moj narod”. (vss. 4, 6; 2.Mojsijeva 3: 7-10; Jeremija 31: 31-34) Bog je izabrao Izrael “među svim narodima koji su na zemlji da bude njegov predragi vlastiti narod,” i “pokazao svoju ljubav” prema tom narodu jer je “Bog vjeran, koji drži svoj savez i milost svoju iskazuje do tisuću koljena.”—5. Mojsijeva 7: 6-9

Izaijino proročanstvo kaže: “Otresi prah sa sebe, ustani.” (Izaija 52: 2, *revidirana verzija*) Vjerujemo da ovo upućuje na vrijeme kada će Bog izbaviti Izrael iz iskustva “Jakovljeve nevolje”. U to će vrijeme izraelski “jaram”, koji uključuje slijeđenje pogrešaka ljudske tradicije, biti slomljen. Nakon toga, oni će “služiti JAHVI, Bogu svojemu”,

tako što će prihvatiti Božjeg jedinorođenog Sina, Isusa Krista, Mesiju.—Jeremija 30: 3-9; Ivan 5: 22, 23

Naš Nebeski Otac, izvor “od koga je sve”, uredio je da se izbavljenje Izraela tijekom Jakovljevih nevolja provede kroz njegovog jedinorođenog Sina Isusa Krista, koji će Izrael i cijelo čovječanstvo vratiti u sklad s njim. (1.Korinćanima 8: 6) Kada Bog izbavi Izrael iz Jakovljeve nevolje, jasno će im govoriti. “Zato će narod moj poznati moje ime i shvatit će u onaj dan da sam ja koji govorim: ‘Evo me!’.”—Izaija 52: 6

Pavao citira dio našeg ključnog stiha, govoreći: “Kako li su ljupke noge onih koji donose blagovijest dobra!” (Rimljanima 10: 15) Oni koji s drugima dijele evanđelje ili “radosnu vijest” o otkupnini danoj za sve i posljedičnim blagoslovima koji će doći cijelom čovječanstvu, prikazani su kao Kristove “noge”. Ova povlastica propovijedanja Evanđelja bila je bitan vid odgovornosti svakog posvećenog vjernika i služila je kao sredstvo jačanja Kristova tijela gotovo dvije tisuće godina.

Promatrajući prilike diljem današnjeg svijeta, jasno je da većina ljudi žudi za mirom i olakšanjem od raznih nevolja s kojima se čovječanstvo suočava. Ipak, unatoč naporima vlada, znanstvenika, prosvjetnih radnika i filantropa, nisu pronađena prava i trajna rješenja za rješavanje ovih problema. Naš ključni stih objavljuje da Bog ima plan koji će zadovoljiti sve čežnje čovječanstva, donoseći dobru vijest, mir i spasenje.

Bog, kroz nevidljivu prisutnost svog uzvišenog sina, Krista Isusa, kontrolira sva zemaljska događanja u ovom sadašnjem, turbulentnom vremenu. (Psalmi 46: 1-9) Kada Kristovo tijelo bude dovršeno, Bog će tada intervenirati i, kao što psalmist piše: “Do nakraj zemlje on ratove prekida.”. Nakon što završi veliko vrijeme nevolje, Gospodin će izdati zapovijed: “Prestanite i znajte da sam ja Bog”,

i on će biti “uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen”. (vs. 10) Tada će biti veliko veselje jer se njegova volja vrši za blagoslov cijelog čovječanstva. ■

Pouka dva

Novo nebo i nova zemlja

Ključni stih: “*Vuk i jagnje zajedno će pásti, lav će jesti slamu k’o govedo; al’ će se zmija prahom hraniti. Nitko neće činiti zla ni štete na svoj svetoj gori mojoj*”—*govori JAHVE.*”
— *Izaija 65: 25*

Izabrani tekstovi:
Izaija 65: 17-25

PRILIKE KOJE ĆE nastati na Zemlji u budućem tisućljetnom kraljevstvu opisao je prorok Izaija, zajedno s drugim piscima Svetoga pisma. Izaija uspoređuje Kristovo kraljevstvo s “novim nebesima i novom zemljom”. Bit će tako divno da se “Prijašnje [kraljevstva] više neće spominjati niti će vam na um dolaziti.” “Prijašnja” kraljevstva su ona koja Pavao kasnije opisuje kao “sadašnji opaki svijet.”—Izaija 65: 17; Galaćanima 1: 4

Božje stvaranje “novih nebesa i nove zemlje” nije upućivanje na novo doslovno nebo ili planet Zemlju, već na novi poredak. Biblija nam govori da “zemlja uvijek ostaje” i da je Bog “oblikovao i sazdao zemlju, i nije je stvorio pustu,

već ju je uobličio za obitavanje:”. (Propovjednik 1: 4, Izaija 45: 18) Ono što će biti “novo” su vladajuće snage kraljevstva, koje će biti Krist i njegova Crkva, sastavljena od vjernih sljedbenika Učitelja tijekom sadašnjeg Evanđeoskog doba. (Otkrivenje 5: 10; 20: 6) Zajedno će oni biti nebeski vladari kraljevstva, a ne Sotona, kojemu je Bog dopustio da neko vrijeme vlada čovječanstvom. (2.Korinćanima 4: 4) Ovu “staru” vladavinu zemlje od strane velikog Protivnika zamijenit će “nova nebesa” Krista, glave i tijela.—1.Korinćanima 12: 12, 27; Kološanima 1: 18

Prilike na samoj zemlji također će biti nove tijekom kraljevstva i vrlo različite od onih koje je pali čovjek stvorio: “Gradit će kuće i stanovati” u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov. Neće se više graditi da drugi stanuju ni saditi da drugi uživa. ... Neće se zalud mučiti i neće radati za smrt preranu. ... Prije nego me zazovu, ja ću im se odazvati; još će govoriti, a ja ću ih već uslišiti.” (Izaija 65: 21-24) U našem ključnom stihu rečeno nam je da će “vuk i jagnje” zajedno pasti i da nikomu neće biti dopušteno “činiti zla ni štete” u cijelom kraljevstvu Božjem.

Ove prekrasne prilike koje je opisao sveti Božji prorok zasigurno su vrijeme kojem bi se svi trebali radovati s velikim iščekivanjem. Izaija nije bio jedini koji je govorio o “novim nebesima i novoj zemlji”. Njegove proročanske riječi potvrđene su u Novom zavjetu od strane apostola Petra, koji piše: “Ta po obećanju njegovu iščekujemo *nova nebesa i zemlju novu*, gdje pravednost prebiva.”—2.Petrova 3: 13

Apostol Ivan također je to vidio u viziji i napisao: “I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer—prvo nebo i prva zemlja uminu.” Ivan je vidio dodatne pojedinosti povezane s kraljevstvom, rekavši: “I začujem jak glas s prijestolja: ‘Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti

jer—prijašnje uminu’.” (Otkrivenje 21: 1-4) Kakvo li će to divno vrijeme biti! ■

Pouka tri

Obnova Izraela

Ključni stih: “Sklopit ću s njima savez mira ... savez vječan ...

Utvrdit ću ih i razmnožiti i postaviti ću svetište svoje zauvijek među njih. Moj će šator biti među njima i ja ću biti Bog njihov, a oni narod moj!”
— *Ezekiel 37: 26, 27*

***Izabrani tekstovi:
Ezekiel 37: 21-28***

U OVOJ LEKCIJI Ezekiel bilježi viziju koju mu je Bog dao o dolini koja je bila puna “sasvim suhih” kostiju. (Ezekiel 37: 1, 2) Kako vizija napreduje, kaže se: “Te kosti—to je sav dom Izraelov.” (vs. 11) Prorok zatim opisuje, koristeći simbole, obnovu “izgubljenih nada” židovskog naroda. Izvorno utemeljeni na obećanjima danim svom prarocu, Abrahamu, uživali su povlašteni status Božjeg najmilijeg naroda sve dok nisu

odbacili Mesiju i bili raspršeni.—Amos 3: 2; Luka 1: 67-75

U prorokovoj viziji, Jahve je progovorio suhim kostima: “Žilama ću vas ispreplesti, mesom obložiti, kožom vas obaviti i duh svoj udahnuti u vas i oživjet

ćete—i znat ćete da sam ja JAHVE!” (Ezekiel 37: 6) Dok je Ezekiel tako prorokovao, primijetio je da “nas-tade šuškanje i pomicanje i kosti se stadoše pribi-rati.”—vs. 7, *revidirana verzija*

Kosti koje se pribiru u Ezekielovoj pro-ročanskoj viziji mogu upućivati na cionistički pokret koji je započeo u kasnom 19. stoljeću i pripremno djelovanje koje je rezultiralo otvaranjem za povratak Židova u zemlju Palestinu. Godine 1878. osnovano je prvo židovsko ponovno naselje, a ime koje je odabrano bilo je “Petah Tikva”, što znači “vrata nade”, riječi koje se nalaze u proročanstvu danom Hošei u vezi s obnovom Izraela. (Hošea 2: 14, 15) “Buka” i “potres” iz Ezekielove vizije mogu se odnositi na progonstva i nevolje koje su dovele do toga da se mnogo više Židova vrati u zemlju Izrael tijekom desetljeća koja su usli-jedila.—Jeremija 16: 14-16

Vizija govori što se dogodilo s tim kostima. “I gle, po njima narasle žile i meso; kožom se presvukoše, ali duha još ne bijaše u njima.” (Ezekiel 37: 7, 8, *RV*) “Žile” mogu označavati svjetovne organizacije i napore u izgradnji domova i pripremi zemlje za ponovnu kul-tivaciju. Doslovno “meso” i “koža” vidljivi su izvana i mogu biti slika povećanog svjetovnog prosperiteta Izraela, uključujući njihovo priznanje kao nacije od 1948.

Stih 8 kaže da “nije bilo duha”, ili života, u ovim kostima. Vjerujemo da je razvojno stanje “duha” još uvijek u budućnosti, kada će Bog uliti dah ili duh u Izrael i nacija će se vratiti u zavjetni odnos s njim. U našem ključnom stihu Gospodin je obećao sklopiti vječni “savez mira” s Izraelom. Prorok Jeremija to opi-suje kao “novi savez”, kada će Bog staviti svoj “zakon u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce”. Gospodin

obećava da “I neće više učiti drug druga ni brat brata, ... govoreći: ‘Spoznajte JAHVU!’, nego će me svi poznavati, i malo i veliko.”— Jeremija 31: 31-34

U Ezekijelovoj proročkoj viziji Gospodin također obećava: “I bit ću Bog njihov, a oni narod moj.” Međutim, ova divna obećanja nisu ograničena samo na Izrael, jer Gospodin zatim kaže: “Znat će svi narodi da sam ja JAHVE, koji posvećujem Izraela.” (Ezekiel 37: 28, *revidirana verzija*) Ovo je izvrsno potvrđeno objavom danom apostolu Ivanu.—Otkrivenje 21: 1-4 ■

Pouka četiri

Bog će spasiti

Ključni stih: “JAHVE, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, silni spasitelj! On će se radovati tebi pun veselja, obnovit će ti svoju ljubav, klikat će nad tobom radosno kao u dan svečani.”

— Sefanija 3: 17

Izabrani tekstovi:
Sefanija 3: 14-20

SEFANIJA JE prorekao da će pustoš i propast pogoditi Judu i okolne narode zbog Božjeg gnjeva na njihov grijeh. (Sefanija 1: 1-18) U ovom proročanstvu opetovano se ponavlja lekcija da dolazi vrijeme suda kada će se riješiti grijesi Izraela. Ubrzo nakon toga, u ispunjenju

ovih proročanstava, Juda, dvoplemensko kraljevstvo

Izraela, odvedena je u ropstvo u Babilon.

Danas, kao i u Sefanijino vrijeme, sve je više nevolja među narodima. Isus je to povezao s krajem sadašnjeg doba. “Tada će biti velika tjeskoba kakve ne bijaše od početka svijeta sve do sada, a neće je ni biti.” (Matej 24: 21, međunarodna standardna verzija) Velika “nevolja” i “zbunjenost” zadesit će sve narode dok budu tražili odgovore na beskrajne probleme našeg vremena, nalazeći ih sve van ljudskog rješenja i bez izlaza iz nadolazeće propasti.—Luka 21: 25

Sefanija je simbolično opisao “dan JAHVIN” ovim riječima: “Zato mene čekajte”—riječ je JAHVINA—‘do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana.’—Sefanija 1: 7; 3: 8

Prorok zatim opisuje vrijeme nakon završetka dana gnjeva, kada će se ostvariti Božja namjera da ponizi svoj narod. Čovječanstvo će zazvati Gospodina, a nakon što čuje njihov vapaj, Božja će im se naklonost vratiti i zlo više neće biti dopušteno. “JAHVE te riješio tvoje osude, neprijatelje tvoje uklonio! JAHVE, kralj Izraelov, u sredini je tvojoj! Ne boj se više zla!.”—Sefanija 3: 12-15

Proročanstvo otkriva jedno od prvih i najvažnijih djela Kristovog novouspostavljenog kraljevstva na zemlji, koje će biti ključno za obećani blagoslov Izraela i cijelog čovječanstva. Bog kaže: “Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno.” (vs. 9) Božja se Riječ više neće čuti kao zbrkana poruka, nego će ljudi čuti čistu poruku istine, nezagađenu ljudskom greškom ili tradicijom.

Kroz Božju Riječ i utjecaj njegovog Svetog Duha koji će se zatim izliti na svako tijelo, Gospodin će otkriti

svoj slavni plan. Provedba značajki njegova plana učinit će da svi vide njegove božanske attribute pravde, mudrosti, ljubavi i moći. Tako će u potpunosti upoznati i cijiniti pravog Boga punog ljubavi.

Prorok Jeremija, opisujući sklapanje novoga saveza s Izraelom tijekom zemaljske faze Mesijanskog kraljevstva, piše da je Gospodin obećao “staviti zakon u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. ... jer će me svi poznavati, i malo i veliko”—riječ je JAHVINA—“jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati.”—Jeremija 31: 33, 34 ■

Image ©Nikolai Shtov-stock.adobe.com

Jonine pouke

“Sve se to, kao pralik, događalo njima, a napisano je za upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena.”
—1.Korinćanima 10: 11, Revised Version

PONEKAD KRŠĆANI ne obraćaju puno pozornosti na Stari zavjet, vjerojatno zato što se veliki dio odnosi na Izrael, i zato što postoji mnogo imena, mjesta i događaja koji su se dogodili davno prije Isusovog Prvog dolaska. Možda se ovo ne čini toliko relevantnim za nečiju vjeru kao opomene koje se nalaze u evanđeoskim izvještajima i novozavjetnim poslanicama. Proročanski orijentirani proučavatelji Biblije mogu u raznim starozavjetnim pri-povijestima vidjeti moguća ispunjenja novozavjetnih događaja, ali čak i ako to nije slučaj, vrijedne pouke još uvijek se mogu steći iz proučavanja Božjeg odnosa prema likovima iz drevnih vremena i izrade isplativih programa za hod kršćana “uskim” putem. (Matej 7: 14) Takve su pouke iz Knjige proroka Jone.

Jona je prepoznat u 2.Kraljevima 14: 25 kao Božji sluga i prorok. Stoga bi se očekivalo da će takav odabranik izvršiti Gospodinove naredbe kako treba. Za razliku od drugih proroka, on nije bio poslan Izraelu nego poganskom narodu grada Ninive u kraljevstvu Asirije. Prorok Nahum opisuje Ninivu kao “krvnički grad... pun laži i pljačke”. (Nahum 3: 1, 7) Nakon što je Bog uputio

Jonu da propovijeda Ninivljanima, kakva je bila njegova reakcija? Nije ništa rekao, nego je jednostavno pobjegao i iz Jafe uzevši lađu koja je išla u Taršiš. (Jona 1: 1-3) Jona je ignorirao Boga i očito je bio neposlušan. Biblijski likovi često su činili ozbiljne pogreške. Gledajući njihove nedostatke, mogli bismo se čak osjećati malo superiornijima od njih, misleći u sebi da nikada ne bismo učinili ono što je Jona učinio.

ISPUNJAVANJE ODGOVORNOSTI

Ignoriramo li ikada, ili ne poslušamo, volju i Riječ Božju? Koristimo li sve prilike da drugima propovijedamo radosnu vijest Evanđelja onako kako bismo trebali? (Matej 28: 19, 20) Kao Gospodinov narod, ne bismo trebali bježati od svoje zadaće, kao što je učinio Jona, već shvatiti da trebamo ispuniti svoje odgovornosti. Kad je Izaija upitao koliko dugo treba naviještati Božju riječ, čitamo: “Ja rekoh: ‘Dokle, o Gospode?’ On mi odgovori: ‘Dok gradovi ne opuste i ne ostanu bez žitelja, dok kuće ne budu bez ikoga živa, i zemlja ne postane pustoš.’”—Izaija 6: 11

Što se tiče poslušnosti Bogu, podsjećamo se na sljedeću opomenu. “Ako ste suuskršli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite [grčki: vježbajte um], ne za zemaljskim! Ta umrijeste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu!” (Kološanima 3: 1-3) Iako ne opravdavamo Jonin neuspjeh da posluša Božje upute o propovijedanju Ninivi, kao Isusovi sljedbenici mogli bismo se s razlogom upustiti u samopropitivanje. Jesu li uistinu naši umovi što je moguće potpunije usmjereni prema stvarima koje su gore? Ako nisu, onda u onoj mjeri u kojoj to nije slučaj, ne slušamo u potpunosti Riječ Božju.

Jona je spavao u lađi kad ju je pogodila strašna

oluja. Dok je oluja bjesnila, poganski mornari su se molili svojim bogovima za izbavljenje. Bili su svjesni da se događa nešto neobično i bacili su ždrijeb kako bi utvrdili tko je uzrok njihove nesreće. Ždrijeb je pade na Jonu. Zapovjednik broda bio je prilično začuđen što on spava umjesto da zazove svog boga, te je upitao tko je on. Jona je izjavio da je Hebrej i da se boji Boga nebeskoga. (Jona 1: 4-10) Ugled kršćana, za razliku od Jone, sugerira sljedeći tekst: “Budi uzor vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći.”—1. Timoteju 4: 12

Kao djece Božje, odražavaju li uvijek naši postupci i ophođenje s drugima u svijetu da smo nešto drugačiji—da imamo više težnje i mjerila ponašanja? Može li se za nas reći, kao što je bilo rečeno za Daniela, da se u nama ne može naći nikakva greška osim onog što se tiče zakona našega Boga? (Daniel 6: 4, 5) Iako je Jona izjavio da se boji Gospodina, Boga nebeskoga, da je pokazao pravo poštovanje prema Stvoritelju, bi li pobjegao od dodijeljenog mu zadatka propovijedanja Ninivljanima? Ne bi li barem bio zabrinut za ljude na brodu i molio se Ocu u njihovo ime?

Oni na brodu bili su zaprepašteni što je Jona, iako je izjavio da je Hebrej, pobjegao od svog Boga, pogotovo jer su proveli svoje živote pokušavajući umilostiviti i umiriti vlastite bogove. Prvo pitanje, zašto spava, a ne moli se, doista je bilo prijekor onome koji je bio glasnik pravog Boga.

SAMOPROPITIVANJE

Pogriješimo li ikada živeći u skladu s našim kršćanskim zavjetima? Jesmo li ikada bili neoprezni kada smo rekli ili učinili nešto što ne predstavlja najviša mjerila odanosti Učitelju? Je li Gospodin ikada dopustio nekome tko nije vjernik da nas prekorava zbog našeg

ponašanja i tako nas postiđuje? Sve je to dio samopropitivanja.

Što smo bliži Gospodinu, to ćemo više biti svjesni riječi apostola Pavla i spoznati svoju potrebu za čišćenjem i oprostom kroz Kristovo milosrđe. “Doista znam da dobro ne prebiva u meni, to jest u mojem tijelu. Uistinu: htjeti mi ide, ali ne i činiti dobro. Ta ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih htio—to činim. ... Jadan li sam ja čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga? Hvala Bogu po Isusu Kristu Gospodinu našem! Ja, dakle, umom služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha..”—Rimljanima 7: 18, 19, 24, 25

Jona 1:11-17 sadrži pouke kako u pogledu Božje snažne moći, tako i one proročke prirode. U ovim stihovima Jona potiče mornare da ga bace u more jer je njegova prisutnost uzrok njihove nevolje. Pokazali su plemenitost karaktera tako što su jače zaveslali kako bi izbjegli taj korak, ali bezuspješno. Na kraju su tražili oprost od Joninog Boga što su ga bacili u more, nakon čega se more odmah smirilo. Mornari su prepoznali da je Bog Hebreja stvaran, te su mu se molili, prinosili žrtve i davali zavjete. Što se tiče Jone, on je progutan i bio je u utrobi ribe tri dana i noći.

Iako ne prema nedostacima njegovog karaktera, ali u proročkom smislu, čini se da Jona predstavlja Krista kao i njegovo tijelo, članove njegove Crkve. Isus je rekao: “Doista, kao što Jona bijaše u utrobi kitovoj tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći.” (Matej 12: 40) Krist je uskrsnuo trećeg dana, primivši svoje duhovno uskrsnuće. Stoga, kao što je Jona dragovoljno dopustio da bude simbolično ubijen bacanjem u more, Krist je dragovoljno dao svoj život u stvarnosti kao žrtvu za oca Adama i cijelu ljudsku rasu. (1.Timoteju 2: 5, 6) Tijekom sadašnjeg kršćanskog doba, Isusovi sljed-

benici također dragovoljno daju svoje živote u žrtvovanju i služenju, slijedeći Isusove stope.—Rimljanima 12: 1; 1.Petrova 2: 5

Jona, 2. poglavlje, opisuje prorokovo iskustvo dok je bio u utrobi ribe kada se posvetio molitvi. Bio je u vrlo teškim prilikama zbog svoje neposlušnosti i bijega od Božje zapovijedi. Postoji element nade kada se priznaje da je, iako je bio odvojen od Boga, govorio o ponovnom gledanju prema njegovom svetom hramu. Jona je možda prepoznao da Bog daje oprostjenje kad netko zaluta i onda mu se vrati.

Očita pouka za nas je da čak i kada smo loše radili, nikada ne bismo trebali zanemariti priliku za molitvu. Ne mogu sve molitve biti uslišane odmah ili na željeni način, ali oni koje je Otac izabrao mogu biti sigurni da sve dok imaju želju komunicirati s Gospodinom, on će odgovoriti u svoje vrijeme i na svoj način u skladu s njegovom savršenom voljom.—1.Solunjanima 5: 17; Jakovljeva poslanica 5: 16

POTREBNA STEGA

Jonin položaj pronalazi određene paralele u njegovom iskustvu s iskustvom naroda Izraela. Poput Jone, Izrael je bio posebno izabran od Boga. Oni su trebali biti kraljevstvo svećenika, sveti narod i predraga svojina Gospodinova. (2.Mojsijeva 19: 3-6) Međutim, oni su se, poput Jone, pobunili protiv Boga, zanemarili ga poslušati i time nisu uspjeli ispuniti svoju misiju. Tako su primili stegu od Boga u obliku zlostavljanja od strane drugih naroda tijekom mnogih stoljeća.

Učiteljeve su riječi bile vrlo prijekorne dok je plakao nad izraelskim narodom. “Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao

što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste. Evo, napuštena vam kuća. Doista, kažem vam, odsada me nećete vidjeti dok ne reknete: Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!”—Matej 23: 37-39

Trenutačno Izrael još uvijek traži vojne saveze i nacionalnu obranu kao rješenje svojih problema. Međutim, baš kao što je Jona, iz dubina očaja, priznao da je “spasenje od JAHVE”, tako će i Izrael morati dati isto priznanje kada čin obnove započne.—Jona 2: 9; Izaija 1: 24-26; Zaharija 12: 10; Djela apostolska 3: 20, 21

Kad je Jona konačno otišao u Ninivu i učinio kako je Bog naredio, ljudi su se pokajali. “Riječ JAHVINA dođe Joni drugi put: ‘Ustani’, reče mu, ‘idi u Ninivu, grad veliki, propovijedaj u njemu što ću ti reći.’ Jona ustade i ode u Ninivu, kako mu JAHVE zapovjedi. Niniva bijaše grad velik do Boga—tri dana hoda. Jona prođe gradom dan hoda, propovijedajući: ‘Još četrdeset dana i Niniva će biti razorena.’”—Jona 3: 1-4

Izvjешće se nastavlja: “Ninivljani povjerovali su Bogu; oglosiše post i obukoše se u kostrijet, svi od najvećega do najmanjega. Glas doprije do kralja ninivskoga: on ustade s prijestolja, skide plašt sa sebe, odjenu se u kostrijet i sjede u pepeo. Tada se po odredbi kralja i njegovih velikaša oglosi i objavi u Ninivi: ‘Ljudi i stoka, goveda i ovce da ne okuse ništa, ni da pasu, ni da vodu piju. Nego i ljudi i stoka da se pokriju kostrijeću, da glasno Boga zazivlju i da se obrati svatko sa svojega zlog puta i nepravde koju je činio. Tko zna, možda će se povratiti Bog, smilovati se i odustati od ljutoga svog gnjeva da ne izginemo?’ Bog vidje što su činili: da se obratiše od svojega zlog puta. I sažali se Bog zbog nesreće kojom im bijaše zaprijetio i ne učini.”—vss. 5-10

Dok gledamo svu zloću u današnjem svijetu, ako živimo pravedno, to nas kao vjernike mora uznemiriti.

Priča o obraćenju Ninive važna je u pogledu djelotvornosti Kristova kraljevstva koje dolazi. Dok Biblija ukazuje da će neki morati biti zauvijek uništeni u “drugoj smrti”, to će vjerojatno uključivati vrlo malu manjinu pojedinaca. (Otkrivenje 20: 12-15) Da nije tako, Božje dopuštenje zla, tako da čovječanstvo kroz svoje vlastito iskustvo spozna veliku grješnost grijeha, a zatim napravi odgovarajući kontrast tijekom kraljevstva kada je Sotona vezan, ne bi bilo uistinu učinkovito.—Rimljanima 7: 14; Otkrivenje 20: 1-3

Sodoma je uništena jer u njoj nije bilo moguće pronaći deset pravednika. “I ti, Kafarnaume! Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u podzemlje ćeš se strovaliti! Doista, da su se u Sodomi zbila čudesa koja su se dogodila u tebi, ostala bi ona do danas. Ali kažem vam: Zemlji će sodonskoj biti na Dan sudnji lakše nego tebi.” (Matej 11: 23, 24) Ako je narod Sodome moguće oporaviti, možemo biti sigurni da će isto vrijediti i za veliku većinu čovječanstva.

UZDANJE U BOGA

Jona se pomoli i reče: “Ah, JAHVE, nisam li ja to slutio dok još u svojoj zemlji bijah? Zato sam htio prije pobjeći u Taršiš; jer znao sam da si ti Bog milostiv i milosrdan, spor na gnjev i bogat milosrđem i da se nad nesrećom brzo sažališ.” (Jona 4: 2) Možda je Jona mislio da ti pogani zaslužuju biti uništeni, pogotovo zato što su bili prijetnja Izraelu. Kako je Bog mogao dopustiti da takvi ljudi žive? Nisu li Izraelci bili njegov izabrani narod i stoga bolji od drugih?

Bog je premudri i milosrdni Otac. On je spreman oprostiti kada se iskreno pokaje, bez obzira na nečije prethodne okolnosti. Istina je da trebamo voljeti pravednost i mrziti bezakonje, ali je također istina da ne

možemo mrziti grešnike i biti ugodni Bogu. “‘Života mi moga’—riječ je JAHVE Gospoda—‘nije meni do smrti bezbožnikove, nego da se odvрати od zloga puta svojega i da živi.’—Ezekiel 33: 11

Drugi razlog zbog kojeg je Jona možda bio ozlovoljen bio je taj što je smatrao da je lažni prorok, jer je propovijedao da će Niniva biti uništena za četrdeset dana, a da se to nije dogodilo. Također je znao da će ljudima iz Ninive biti oprošteno ako se pokaju, ali očito je toliko mrzio Asirce da nije želio da imaju priliku pokajati se. Čini se neobičnim da se Jona, izabrani sluga, ljuti na Boga. Prisjećajući se svojih iskustava u dubinama oceana u utrobi ribe, i činjenice da je u Božjoj providnosti bio spašen i da mu je dana druga prilika da učini ono što mu je upućeno da prvo učini, kako je moguće da se usudio biti nezadovoljan Bogom? Možda bismo trebali postaviti isto pitanje.

Jesmo li ikada ljuti jer prolazimo kroz teška iskustva? Pitamo li se ikada zašto moramo prolaziti kroz njih ili se žalimo na njih? Vjerujemo li da nam se kao djeci Božjoj, s anđelima čuvarima, ponekad događaju stvari koje nisu dopuštene u cilju pravednosti? Apostol Pavao odgovara: “Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.”—1.Korinćanima 10: 13, Novi engleski prijevod

Na drugom mjestu, apostol dodaje: “Isprva se, doduše, čini da nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti.” (Hebrejima 12: 11, engleska standardna verzija) Svako pravo Božje dijete može posvjedočiti o iskustvima stege i obuke. Uvijek bismo to trebali cijiniti kao dokaze našeg sinovstva, a

ne negodovati zbog toga, i, čak i ako to nije otvoreno izraženo, biti ljuti što Bog nije smatrao prikladnim to spriječiti.

ZAKLJUČNE MISLI

Nakon toga, Jona je izašao van grada, i vidio je biljku postavljenu da mu pruži hlad kao dokaz Božje milosti prema njemu, ali nakon toga, crv je poslan da napadne biljku i ona se osušila. “Bog upita Jonu: ‘Srdiš li se s pravom zbog bršljana?’ On odgovori: ‘Da, s pravom sam ljut nasmrt.’” (Jona 4: 1-9) Jonin gnjev zbog bršljana koji je uvenuo bio mu je važniji od činjenice da su se ljudi u Ninivi pokajali.

Iako je Isus umro za cijelo čovječanstvo, ponuda spasenja sada je samo za njegove sljedbenike u ovom sadašnjem Evandeoskom dobu, a za svijet u cjelini, “preostale ljude,” u budućnosti. (Djela apostolska 15: 14-17) Trenutno je Sotona, “bog ovoga svijeta,” zaslijepio pameti nevjerničke, i bit će potrebno djelo Kristovog kraljevstva da ispravi umove i srca čovječanstva, kada će se “učiti pravdi stanovnici kruga zemaljskoga.”—2.Korinćanima 4: 4; Izaija 26: 9

Poput građana svih prošlih i sadašnjih naroda, ljudi iz Ninive također se moraju vratiti iz grobnice i dobiti priliku za život i učenje pravednosti. “Jer dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas. I izići će.” “Uzdajući se u Boga uskrsnuti će pravednici i nepravednici.” (Ivan 5: 28, 29; Djela apostolska 24: 15) Sadašnja misija vjernih kršćana je naviještati skoro uspostavljeno Kristovo kraljevstvo kao dobru vijest koja će iskorijeniti sva zla ovog sadašnjeg poretka. ■

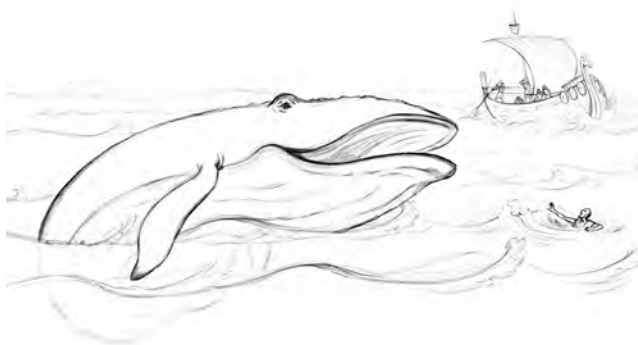

Image ©Marina-stock.adobe.com